

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری

رساله دکتری
رشته ژنتیک مولکولی

بیان گلیکوپروتئین غشایی (HA) ویروس آنفلوآنزا در *E. coli* نو ترکیب

نگارش

بهرخ فرهمند

استادان راهنما

دکتر مهوش خدابنده

دکتر معصومه توسی خیری

استادان مشاور

دکتر فریدون مهبودی

دکتر فاطمه فتوحی

خرداد ۱۳۹۰

"حق استفاده از مفاد پایان نامه برای پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری محفوظ است"

مرکز تحقیقات بیماری‌های گوارش و کبد دانشگاه
علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک
و زیست فناوری

رساله جهت دریافت دکتری تخصصی ژنتیک مولکولی با عنوان

بیان گلیکوپروتئین غشایی (HA) ویروس آنفلانزا در E.coli نو ترکیب

توسط: بهرخ فرمند

تصویب وارزشیابی توسط کمیته داوران بادرجه عالی

استاد راهنما: سرکار خانم دکتر مهوش خدابنده

استاد راهنما: سرکار خانم دکتر معصومه توسی خیری

استاد مشاور: جناب آقای دکتر فریدون مهبودی

استاد مشاور: سرکار خانم دکتر فاطمه فتوحی چاهوکی

داور خارجی: جناب آقای دکتر محمود شمس شهرآبادی

داور خارجی: جناب آقای دکتر بهرام کاظمی

داور داخلی: جناب آقای دکتر مهدی شمس آراء

داور داخلی: جناب آقای دکتر علی اصغر کارخانه ای

نماینده تحصیلات تکمیلی پژوهشگاه: جناب آقای دکتر حسین شهبانی ظهیری

خرداد ماه ۱۳۹۰

تقدیم به

مادر، همسر و فرزند دلبندم فاطمه عزیز

تشکر و قدردانی از:

پرودگارمنان،

اساتید بزرگوارم،

سرکار خانم دکتر خدابنده، سرکار خانم دکتر خیری، جناب آقای دکتر مهبودی و سرکار خانم دکتر

فتوحی که در انجام این پایان نامه از راهنماییهای ارزشمندشان بهره مند بوده ام.

کلیه مسئولین محترم پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک که در راه اندازی و پیشبرد این دوره زحمات بسیار

متحمل شده اند.

مدیریت و اعضا محترم هیئت علمی گروه صنعت و محیط زیست، کلیه اساتید و کارکنان پژوهشگاه ملی

مهندسی ژنتیک

مسئولین و کارکنان واحد آموزش پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک،

آقایان دکتر شهبانی ظهیری، دکتر آل یاسین و حسین دوستدار

سرکارخانم دکتر صابونی و خانمها صدفی و زنجانی

کلیه مسئولین محترم انستیتو پاستور ایران

همکاران محترم واحد آنفلوآنزا انستیتو پاستور ایران، خانمها طباطبائیان، صالح، دکتر مظاهری، کاظمی،

یعقوبی، راغبی و آقایان دکتر جمالی و ترابی

همکاران محترم مرکز تحقیقات بیوتکنولوژی انستیتو پاستور ایران، خانم برخوردار و آقایان دکتر خلیج و

دکتر وزیری

چکیده

ویروس آنفلوآنزا که عامل مولد یکی از بیماریهای حاد تنفسی می باشد در غشا خود واجد گلیکوپروتئین مهمی به نام همآگلوتینین است. این مولکول ضمن اینکه اصلی ترین آنتی ژن برای القا پاسخ ایمنی بر علیه ویروس است، همواره به عنوان مدل ایده آلی برای مطالعه فرآیندهای بیولوژیکی مهم از جمله گلیکوزیلاسیون مورد استفاده قرار گرفته است. گلیکوزیلاسیون (به ویژه از نوع N) متداولترین تغییر ضمن یا پس از ترجمه ای پروتئینها در سلولهای یوکاریوتی است بطوریکه تقریباً ۷۰٪ داروها و واکسنهای پروتئینی از نوع N- گلیکوپروتئینها هستند. معمولاً برای تولید فرم نوترکیب این پروتئینها از سیستمهای بیانی یوکاریوتی مختلف نظیر مخمرها، سلولهای پستانداران نظیر CHO و سلولهای حشرات مانند Sf9 استفاده می گردد که هر کدام دارای مزایا و معایب خاص خود می باشند. این سلولها با توجه به امکانات آنزیمی سیستم گلیکوزیلاسیون خود ساختارهای گلیکانی مختلفی را به مولکولهای پروتئینی می افزایند که بر عملکرد این مولکولها به ویژه آنتی ژنیسیته تاثیرگذار می باشند. بنابر این تولید گلیکوپروتئینها به فرم گلیکوزیله در باکتری اشیریشیاکلی نوترکیب، که قابلیت مهندسی مسیر گلیکوزیلاسیون در آن وجود داشته باشد، از اهمیت خاصی برخوردار است. با توجه به اینکه، اهمیت گلیکوپروتئین همآگلوتینین ویروس آنفلوآنزا (به ویژه زیر واحد بزرگ آن HA₁) به عنوان آنتی ژن کلیدی برای تولید واکسن آنفلوآنزا به اثبات رسیده است، لذا در این تحقیق زیر واحد بزرگ و آنتی ژنیک مولکول همآگلوتینین (HA₁) در این اشیریشیاکلی نوترکیب بیان گردید. برای این منظور ابتدا قطعه ژنی کد کننده زیر واحد بزرگ پروتئین همآگلوتینین به کمک روش Reverse Transcription-Polymerase Chain Reaction از ویروس استاندارد با تیتراژ مناسب جداسازی و تکثیر گردید و پس از تعیین ترادف در وکتور بیانی pET22b با پپتید هدایتگر PelB کلون شد. پس از تایید بیان پروتئین به وسیله SDS-PAGE و Western Blotting در لیزات سلولی و فضای پری پلاسمی، واکنش پذیری آن با آنتی سرم استاندارد ویروسی سنجیده و با آنتی ژن ویروسی استاندارد، مقایسه گردید. سپس با استفاده از سازه حامل سیستم گلیکوزیلاسیون باکتری کامپیلوباکتر ژرونی، باکتری اشیریشیاکلی نوترکیب تهیه و پروتئین HA₁ ویروس آنفلوآنزا در آن بیان گردید. پروتئین بیان شده در هر دو باکتری از نظر گلیکوزیلاسیون مورد ارزیابی قرار گرفت و با استفاده از روش لکتین بلائینگ و مهار آن، گلیکوزیلاسیون HA₁ در باکتری نوترکیب تایید شد.

کلید واژه ها: ویروس آنفلوآنزا، اشیریشیاکلی نوترکیب، همآگلوتینین، N-گلیکوزیلاسیون

فهرست مطالب

صفحه	عنوان	فصل اول
	مقدمه	
۱	ویروسهای آنفلوآنزا	۱-۱
۱	ساختمان و ترکیب ویروس آنفلوآنزا	۱-۱-۱
۲	سازمان ژنومی و پروتئینهای ویروس آنفلوآنزا	۲-۱-۱
۵	گلیکوزیلاسیون	۲-۱
۷	N- گلیکوزیلاسیون	۱-۲-۱
۸	N- گلیکوزیلاسیون در پروکاریوتها	۲-۲-۱
۱۱	مکانیزم N-گلیکوزیلاسیون پروکاریوتی در <i>C. jejuni</i>	۳-۲-۱
۱۳	مقایسه N- گلیکوزیلاسیون پروکاریوتها با یوکاریوتها	۴-۲-۱
۱۴	نو ترکیبی اشتریشیا کلی با ماشین N-گلیکوزیلاسیون <i>C. jejuni</i>	۵-۲-۱
۱۷	هماگلوتینین	۳-۱
۱۸	ساختار هماگلوتینین طبیعی	۱-۳-۱
۱۹	ساختمان سه بعدی هماگلوتینین	۲-۳-۱
۲۱	بخش کربوهیدراتی (گلیکانی) هماگلوتینین	۳-۳-۱
۲۲	اثر گلیکانها بر هماگلوتینین	۴-۱
۲۲	اثر گلیکانها بر فعالیت آنتی ژن - آنتی بادی هماگلوتینین	۱-۴-۱
۲۲	اثر گلیکانها بر تاخوردگی مولکول هماگلوتینین	۲-۴-۱
۲۴	اثر گلیکانها بر فیوژن غشایی	۳-۴-۱
۲۴	اثر گلیکانها در اتصال به گیرنده سلولی	۴-۴-۱
۲۴	زیر واحد بزرگ یا آنتی ژنیک هماگلوتینین (HA_1)	۵-۱
۲۶	نقشهای الیگوساکاریدهای واقع در HA_1	۱-۵-۱
۲۶	هماگلوتینین نو ترکیب	۶-۱
۲۷	سلولهای یوکاریوتی که برای تولید هماگلوتینین بکار برده شده اند	۷-۱
۲۹	مشکلات تولید (گلیکو) پروتئین های نو ترکیب در سلولهای یوکاریوتی	۸-۱
۳۱	اهداف تحقیق	۹-۱
	بررسی منابع	فصل دوم
۳۲	بررسی منابع	

	فصل سوم	مواد و روشها
۳۵	۱-۳	ویروس مورد استفاده در این مطالعه
۳۵	۲-۳	کشت سلول و تکثیر ویروس
۳۷	۳-۳	تلقیح ویروس به سلولهای MDCK
۳۸	۴-۳	تعیین عیار ویروس به روش هم‌آگلوتیناسیون (HA)
۴۱	۵-۳	جداسازی و تکثیر ژن هم‌آگلوتینین
۴۱	۱-۵-۳	پرایمرهای اختصاصی مورد استفاده در این مطالعه
۴۱	۲-۵-۳	استخراج RNA
۴۲	۳-۵-۳	RT-PCR ژن HA ₁ ویروس آنفلوآنزا A/H1N1
۴۲	۱-۳-۵-۳	سنتز cDNA
۴۳	۲-۳-۵-۳	تکثیر cDNA ژن HA ₁
۴۴	۶-۳	بررسی محصولات PCR به وسیله الکتروفورز با ژل آگارز
۴۵	۷-۳	کلون سازی ژن HA ₁ در ناقل pGEM-TEasy
۴۶	۱-۷-۳	مراحل کلون سازی
۴۶	۱-۱-۷-۳	اتصال ژن HA ₁ به پلاسمید pGEM-TEasy
۴۷	۲-۱-۷-۳	انتقال سازه HA ₁ - pGEM-T
۴۸	۲-۷-۳	تایید کلون سازی
۴۸	۱-۲-۷-۳	تایید کلون سازی ژن به روش PCR
۴۹	۲-۲-۷-۳	تایید از طریق برش با آنزیمهای محدودگر اختصاصی
۴۹	۳-۷-۳	کلون سازی در ناقل بیانی pET22b و تایید آن
۵۱	۱-۳-۷-۳	برش آنزیمی سازه HA ₁ -pGEM-T
۵۱	۲-۳-۷-۳	برش آنزیمی وکتور pET22b(+) به منظور خطی کردن
۵۲	۳-۳-۷-۳	ساخت سازه pET-HA ₁ از طریق واکنش اتصال
۵۲	۴-۳-۷-۳	تایید کلون سازی pET-HA ₁ به روش PCR
۵۳	۵-۳-۷-۳	تایید سازه pET-HA ₁ به روش PCR
۵۳	۶-۳-۷-۳	آنالیز آنزیمی سازه pET-HA ₁
۵۳	۷-۳-۷-۳	تایید توالی ژن HA ₁ سازه pET-HA ₁ از طریق تعیین ترادف
۵۴	۸-۳	بیان pET-HA ₁ در <i>E. coli</i>
۵۴	۱-۸-۳	ترا نسفورماسیون سویه بیانی با سازه pET-HA ₁
۵۴	۲-۸-۳	القا بیان
۵۴	۳-۸-۳	بررسی بیان با SDS-PAGE

۵۵	تایید بیان به روش ایمونوبلاینگ	۴-۸-۳
۵۵	بررسی بیان در کلنی های مختلف	۵-۸-۳
۵۶	بررسی اثر غلظت‌های مختلف القا کننده IPTG بر روند بیان	۶-۸-۳
۵۶	بررسی بیان پری پلاسمی	۹-۳
۵۶	استخراج عصاره پری پلاسمی	۱-۹-۳
۵۷	خالص سازی پروتئین HA ₁ پری پلاسمی از ژل پلی آکریل آمید به روش الکتروالوژن	۲-۹-۳
۵۸	رنگ آمیزی معکوس	۱-۲-۹-۳
۵۹	الکتروالوژن	۲-۲-۹-۳
۵۹	تست RID یا نفوذ شعاعی در ژل آگارز	۱۰-۳
۶۲	نفوذ شعاعی دو بعدی DRID	۱-۱۰-۳
۶۲	نفوذ شعاعی یک بعدی SRID	۲-۱۰-۳
۶۳	بیان هم‌آگلوتینین (HA ₁) در اشیریشیا کلی نو ترکیب	۱۱-۳
۶۳	خصوصیات سازه pACYCpgl	۱-۱۱-۳
۶۴	ترانسفورماسیون باکتری <i>E. coli</i> سویه Top10F ¹ با پلاسمید pACYCpgl	۲-۱۱-۳
۶۴	استخراج سازه pACYCpgl	۳-۱۱-۳
۶۵	بررسی سازه با PCR ژن آنزیم pglB	۴-۱۱-۳
۶۶	ترانسفورماسیون BL21(DE3) با دو سازه pET22-HA ₁ و pACYCpgl	۵-۱۱-۳
۶۶	بیان pET-HA ₁ در اشیریشیا کلی نو ترکیب	۶-۱۱-۳
۶۷	بررسی گلیکوزیلاسیون HA ₁	۱۲-۳
۶۷	لکتین بلا تینگ	۱-۱۲-۳
۶۸	مهار لکتین بلا تینگ	۲-۱۲-۳
۶۸	مهار هم‌آگلوتیناسیون HI	۱۳-۳
۷۳	نرم افزارها	۱۴-۳
	نتایج فصل چهارم	
۷۴	تعیین تیترو ویروس به روش هم‌آگلوتیناسیون (HA)	۱-۴
۷۵	ساخت سازه بیان کننده زیر واحد بزرگ هم‌آگلوتینین ویروس آنفلوآنزای انسانی (rHA ₁)	۲-۴
۷۵	جداسازی و تکثیر ژن زیر واحد بزرگ هم‌آگلوتینین (HA ₁)	۱-۲-۴
۷۷	کلون سازی cDNA توالی کد کننده (HA ₁) در وکتور کلونینگ pGEM-TEasy	۲-۲-۴
۷۸	تایید کلون سازی با استفاده از PCR	۱-۲-۲-۴
۷۹	آنالیز سازه با برش آنزیمی	۲-۲-۲-۴
۸۰	کلون سازی ژن HA ₁ در وکتور بیانی pET22b	۳-۲-۴

۸۱	تایید کلون سازی با استفاده از PCR	۱-۳-۲-۴
۸۲	آنالیز از طریق برش آنزیمی پلاسمید تایید شده با PCR	۲-۳-۲-۴
۸۳	تعیین ترادف ژن HA ₁ در سازه pET-HA ₁	۳-۳-۲-۴
۸۴	بیان HA ₁ نوترکیب در <i>E. coli</i>	۳-۴
۸۵	تایید بیان باند پروتئینی مشاهده شده با وسترن بلاتینگ	۱-۳-۴
۸۶	بهینه سازی غلظت مناسب القا کننده	۲-۳-۴
۸۷	بیان rHA ₁ در فضای پری پلاسمی	۳-۳-۴
۸۸	تغلیظ عصاره پری پلاسمی	۴-۳-۴
۸۹	بررسی واکنش ایمنی rHA ₁ عصاره پری پلاسمی با آنتی سرم استاندارد ضد ویروسی و مقایسه آن با آنتی ژن استاندارد به روش ایمنودیفیوژن شعاعی	۵-۳-۴
۹۱	خالص سازی rHA ₁ از عصاره پری پلاسمی تغلیظ شده به روش الکتروالویشن	۶-۳-۴
۹۲	بیان rHA ₁ در <i>E. coli</i> نوترکیب شده با سیستم گلیکوزیلاسیون <i>C. jejuni</i>	۴-۴
۹۲	تکثیر و خالص سازی سازه حامل ژنهای سیستم گلیکوزیلاسیون <i>C. jejuni</i>	۱-۴-۴
۹۳	ترانسفورماسیون سلول <i>E. coli</i> با سازه pACYCpgl و pET-8-HA ₁	۲-۴-۴
۹۴	بررسی و تایید بیان HA ₁ در <i>E. coli</i> نوترکیب	۳-۴-۴
۹۵	بررسی وضعیت بیانی کلونی های مختلف انتخابی	۴-۴-۴
۹۶	بررسی اثر غلظت های مختلف القا کننده بر بیان پروتئین rHA ₁ در <i>E. coli</i> نوترکیب	۵-۴-۴
۹۷	بیان پری پلاسمی HA ₁ در <i>E. coli</i> نوترکیب	۶-۴-۴
۹۸	آنالیز گلیکوزیلاسیون پروتئینهای HA ₁ پری پلاسمی	۷-۴-۴
۹۸	وسترن بلاتینگ	۱-۷-۴-۴
۱۰۰	لکتین بلاتینگ و مهار لکتین بلاتینگ	۲-۷-۴-۴
۱۰۱	خالص سازی HA ₁ از عصاره پری پلاسمی	۸-۴-۴
۱۰۱	مقایسه واکنش ایمنی فرم گلیکوزیله و غیرگلیکوزیله HA ₁ نوترکیب با آنتی سرم استاندارد ویروسی در آزمون مهار همآگلوتیناسیون (HI)	۹-۴-۴
	بحث و نتیجه گیری	فصل پنجم
۱۰۴	بحث	۱-۵
۱۱۵	نتیجه گیری	۲-۵
۱۱۶	پیشنهادها	
۱۱۷	منابع و مأخذ	
	ضمائم	
	چکیده انگلیسی	

فهرست جدول ها

۱۳	مقایسه ماشین N- گلیکوزیلاسیون یوکاریوتی (<i>yeast</i>) و پروکاریوتی (<i>C. jejuni</i>)	۱-۱
۴۱	تعداد RBC های موجود در خون با درصد های مختلف	۱-۳
۴۳	مشخصات مواد استفاده شده در PCR	۲-۳
۴۳	مشخصات برنامه چرخه دمایی استفاده شده در PCR	۳-۳
۵۱	مشخصات واکنش برش آنزیمی سازه pGEM-T-HA ₁	۴-۳
۵۱	مشخصات واکنش برش آنزیمی وکتور pET22b	۵-۳

فهرست شکل ها

۲	نمایی شماتیک از ویروس آنفلوآنزا و اجزای آن	۱-۱
۳	همطرازی نواحی غیرکد کننده قطعات ژنی ویروس آنفلوآنزای A	۲-۱
۶	بیوستتر انواع گلیکوزیلاسیون در سلولهای یوکاریوتی	۳-۱
۶	محل اتصال قندها به توالی حفاظت شده N- گلیکوزیلاسیون سلولهای یوکاریوتی	۴-۱
۷	مسیر N- گلیکوزیلاسیون یوکاریوتی در ساکارومایسس سرویزیه	۵-۱
۸	ترکیب زیرواحدی کمپلکس الیگوساکاریل ترانسفراز مخمر ساکارومایسس سرویزیه	۶-۱
۹	بیوستتر گلیکوپروتئینهای با اتصال N و O- گلیکانها در سلولهای باکتریایی	۷-۱
۱۰	ترتیب قرار گرفتن اجزا در مجموعه ژنی <i>pgl</i> باکتری <i>C. jejuni</i>	۸-۱
۱۱	ساختار هپتاساکارید گلیکوپروتئینها در باکتری کامپیلو باکتر ژژنی	۹-۱
۱۲	مراحل بیوستتر N- گلیکان و انتقال آن بر روی آسپا رژین موجود در توالی N- گلیکوزیلاسیون	۱۰-۱
۱۳	مقایسه الیگوساکاریل ترانسفرازهای یوکاریوتی و پروکاریوتی	۱۱-۱
۱۵	توپولوژی غشایی <i>pglB</i> فیوژن شده به پروتئین <i>phoA</i> در باکتری نوترکیب <i>E. coli</i>	۱۲-۱
۱۶	مقایسه توالی و متیف (D/EXNYS/T) در HA ₁ سه سویه آنفلوآنزای نوع A/H1N1	۱۳-۱
۱۷	نقش هماگلوتینین در مراحل تکثیر و رهائش ویروس در سلول میزبان	۱۴-۱
۱۸	ساختار سه واحدی هماگلوتینین و نقش آن در فیوژن غشایی	۱۵-۱
۱۸	بخشهای مختلف مونومر هماگلوتینین	۱۶-۱
۱۹	هموتریمر هماگلوتینین	۱۷-۱
۲۰	شمایی از بخش های مختلف مونومر هماگلوتینین	۱۸-۱
۲۳	گلیکانها و تعامل آنها با چپرونها در راستای تاخوردگی مولکول هماگلوتینین	۱۹-۱
۲۴	نمایی شماتیک از حضور گلیکانها در ناحیه سر مولکول هماگلوتینین و اطراف جایگاه اتصال به گیرنده سلولی	۲۰-۱

۲۵	ساختمان مونومر هم‌آگلوتینین و محل وقوع مکانهای اتصال آنتی ژن - آنتی بادی در زیر واحد HA ₁	۲۱-۱
۲۸	تکامل و آرایش N- گلیکانها در دستگاه گلژی در بین ارگانیزمها و سلولهای مختلف	۲۲-۱
۳۸	نمایی شماتیک از مراحل تست هم‌آگلوتیناسیون	۱-۳
۴۶	نقشه و توالی نوکلئوتیدی اطراف محل کلون قطعه ژن در وکتور کلونینگ pGEM-Teasy	۲-۳
۵۰	ساختار و توالی نوکلئوتیدی نواحی مهم وکتور بیانی pET22b	۳-۳
۶۰	الگوهای ممکن برای واکنش آنتی ژن و آنتی بادی در تست های DRID	۴-۳
۶۳	نقشه ژنتیکی pACYC184 و محل اتصال مجموعه ژنی <i>pgl</i> باکتری <i>C. jejuni</i>	۵-۳
۶۹	نمایی شماتیک از آزمون مهار هم‌آگلوتیناسیون	۶-۳
۷۴	تعیین عیار ویروس کشت داده شده بر روی لایه سلولی MDCK	۱-۴
۷۶	الکتروفورز محصول تکثیر شده cDNA ژن HA ₁ در آگارز ۱٪	۲-۴
۷۷	الکتروفورز جهت مقایسه الگوی برش نخورده محصول مینی پرپ چند نمونه کلنی سفید و آبی	۳-۴
۷۸	الکتروفورز محصول واکنش PCR بر روی دو نمونه از کلنی های سفید و یک نمونه کلنی آبی با استفاده از پرایمرهای اختصاصی ژن HA ₁	۴-۴
۷۹	الکتروفورز برش آنزیمی سازه HA ₁ -T5-pG در آگارز ۱٪	۵-۴
۸۰	الکتروفورز پلاسمیدهای (pET22b-HA ₁) برش نخورده حاصل از Quick (mini prep) check چند نمونه از کلنی ها در کنار pET22b	۶-۴
۸۱	الکتروفورز محصول PCR با پرایمرهای اختصاصی بر روی دو نمونه از پلاسمیدهای نسبتا تخلیص شده pET-8-HA ₁ و pET-9-HA ₁	۷-۴
۸۲	الکتروفورز حاصل از آنالیز آنزیمی پلاسمید (pET-8-HA ₁)	۸-۴
۸۳	بخشی از توالی ژن HA ₁ که در آن محل توالی نوکلئوتیدی متیف مورد نظر (۲۷۸-۲۹۱) وجود دارد	۹-۴
۸۴	SDS-PAGE رنگ آمیزی شده با کوماسی بلو حاصل از بیان pET-8-HA ₁	۱۰-۴
۸۵	نتایج وسترن بلاتینگ پروتئین HA ₁ حاصل از بیان پلاسمید pET-8-HA ₁	۱۱-۴
۸۶	نمودار مقایسه پیمایش تراکم روند بیان پروتئین نو ترکیب rHA ₁ در غلظتهای مختلف القا کننده IPTG در ساعات مختلف	۱۲-۴
۸۷	SDS-PAGE رنگ آمیزی شده با کوماسی برای نمونه های جمع آوری شده بعد از القا بیان HA ₁ نو ترکیب با دو غلظت مختلف از IPTG	۱۳-۴
۸۸	SDS-PAGE و وسترن بلاتینگ نمونه پری پلاسمی با آنتی بادی مونوکلونال ویژه هم‌آگلوتینین ویروس مورد نظر	۱۴-۴
۸۹	وسترن بلاتینگ نمونه های rHA ₁ عصاره پری پلاسمی قبل و بعد از تغلیظ در کنار نمونه rHA ₁	۱۵-۴

- لیزات سلولی
- ۹۰ ۱۶-۴ نتایج حاصل از بررسی واکنش ایمنی rHA₁ پری پلاسمی با آنتی سرم استاندارد ویروسی و مقایسه آن با آنتی ژن استاندارد
- ۹۱ ۱۷-۴ SDS-PAGE عصاره پری پلاسمی باکتری *E. coli* بیان کننده rHA₁ تغلیظ شده قبل و بعد از خالص سازی به همراه وسترن بلاتینگ نمونه خالص سازی شده
- ۹۲ ۱۸-۴ نتایج الکتروفورز آگارز ۰/۷ درصد محصول مینی پرپ pACYC(pgl) و تایید آن از طریق PCR برای ژن *pglB*
- ۹۳ ۱۹-۴ نتایج الکتروفورز آگارز یک درصد محصول مینی پرپ باکتریهای BL21 ترانسفورم شده با سازه های pACYC(pgl) و pET-8-HA₁ بطور جداگانه و همزمان
- ۹۴ ۲۰-۴ SDS-PAGE و وسترن بلاتینگ پروتئین نو ترکیب rHA₁ بیانی در *E. coli* نو ترکیب
- ۹۵ ۲۱-۴ نمودار نتایج پیمایش تراکم بیان پروتئین rHA₁ در ساعات مختلف بعد از القا برای ۶ نمونه
- ۹۶ ۲۲-۴ مقایسه نمودار پیمایش تراکم در ساعات مختلف و برای نمونه های القا شده با غلظت های مختلف IPTG
- ۹۷ ۲۳-۴ SDS-PAGE رنگ آمیزی شده با کوماسی بلو استخراج عصاره پری پلاسمی سلول باکتری نو ترکیب بیان کننده HA₁
- ۹۹ ۲۴-۴ آنالیز پروتئینهای پری پلاسمی باکتری *E. coli* BL21 (DE3) بیان کننده HA₁ در حضور یا عدم حضور لوکوس ژنی گلیکوزیله کننده باکتری *C. jejuni*
- ۱۰۰ ۲۵-۴ آنالیز گلیکوزیلاسیون HA₁ پری پلاسمی در حضور و عدم حضور لوکوس ژنی *pgl* باکتری *C. jejuni*
- ۱۰۱ ۲۶-۴ نتایج SDS-PAGE و لکتین بلاتینگ پروتئین HA₁ نو ترکیب بیانی گلیکوزیله خالص سازی شده از عصاره پری پلاسمی
- ۱۰۲ ۲۷-۴ نتیجه تعیین تیتراستی بادی استاندارد با استفاده از ویروس با تیترا ۴ واحد HA به روش مهار هم‌آگلوتیناسیون
- ۱۰۲ ۲۸-۴ مهار هم‌آگلوتیناسیون ویروس آنفلوآنزا با آنتی سرم استاندارد و آنتی سرم استاندارد که از قبل با زیر واحدهای بزرگ هم‌آگلوتینین نو ترکیب گلیکوزیله (g-rHA₁) و غیر گلیکوزیله (-nong-rHA₁) مجاور شده اند

فهرست فرمول ها

- ۴۷ ۱-۳ محاسبه نسبت محصول PCR برای واکنش اتصال به وکتور

فصل اول

مقدمه

۱-۱- ویروسهای آنفلوآنزا

ویروس های آنفلوآنزا از اعضای خانواده ارتو میکسوویریده^۱ هستند. ارتو میکسوویریده مشتق از کلمه یونانی ارتوس^۲ به معنی استاندارد، صحیح و معتبر و میکسا^۳ به معنی موکوس می باشد. اصطلاح میکسو ویروس به علت وابستگی این ویروسها به مخاط به کار برده می شود (Wright . et al., 2007). این ویروسها بر اساس اختلاف آنتی ژنیک میان پروتئینهای NP^۴ (نوکلئوپروتئین) و M^۵ (پروتئین ماتریکس) به سه گروه آنفلوآنزای A ، B و C تقسیم می شوند (Wright . et al., 2007, Fauquet, 2005).

۱-۱-۱- ساختمان و ترکیب ویروس آنفلوآنزا

ذرات ویروس آنفلوآنزا معمولا کروی، غشا دار و پلئومورفیک^۶ بوده و حدود ۸۰-۱۲۰ نانومتر قطر دارند. از لحاظ ترکیب، این ویروس دارای یک درصد اسید ریبونوکلئیک^۷ RNA (قطعه قطعه و با قطبیت منفی)، ۷۰ درصد پروتئین، ۲۰ درصد چربی و ۵-۸ درصد کربوهیدرات می باشد. غشا لیپیدی ویروسهای آنفلوآنزا نیز از غشا پلاسمایی سلول میزبان مشتق می شود (Nayak et al., 2009). روی سطح غشا ویروس آنفلوآنزا در حدود ۵۰۰ خوشه وجود دارد که به صورت برجستگی هایی به طول ۱۰-۱۴ نانومتر، سطح ویروس را می پوشانند (شکل ۱-۱). این خوشه ها دو نوع هستند (خوشه های میله ای شکل همآگلوتینین^۸ HA) و خوشه های قارچی شکل نورامینیداز^۹ NA)) که از لحاظ آنتی ژنی اهمیت زیادی دارند به طوری که تغییرات آنتی ژنی ویروسهای آنفلوآنزا به وجود آنها بستگی دارد. نسبت همآگلوتینین به نورامینیداز متنوع بوده و معمولا ۴ به ۱ یا ۵ به ۱ است و همآگلوتینین حدود ۲۵ درصد کل پروتئینهای ویروس را تشکیل می دهد (Skehel and wiley, 2002).

¹ Orthomyxoviridae

² Orthos

³ Myxa

⁴ Nucleoprotein

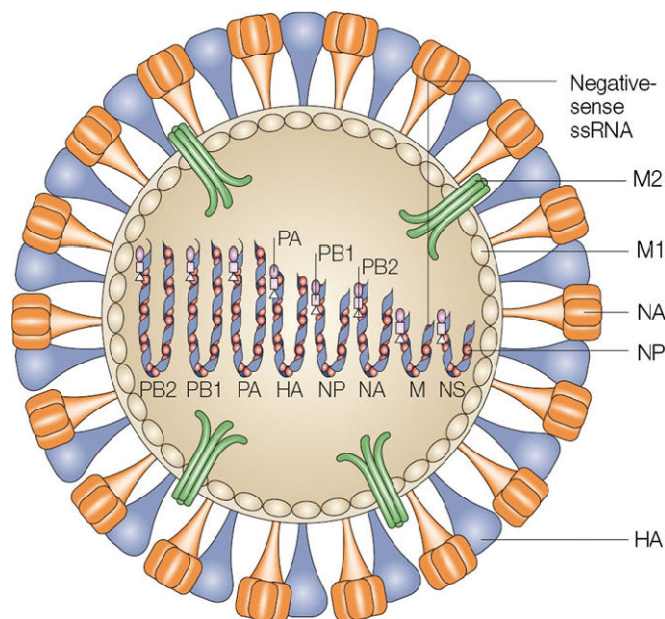
⁵ Matrix Protein

⁶ pleomorphic

⁷ Ribonucleic Acid

⁸ Hemagglutinin

⁹ Neuraminidase

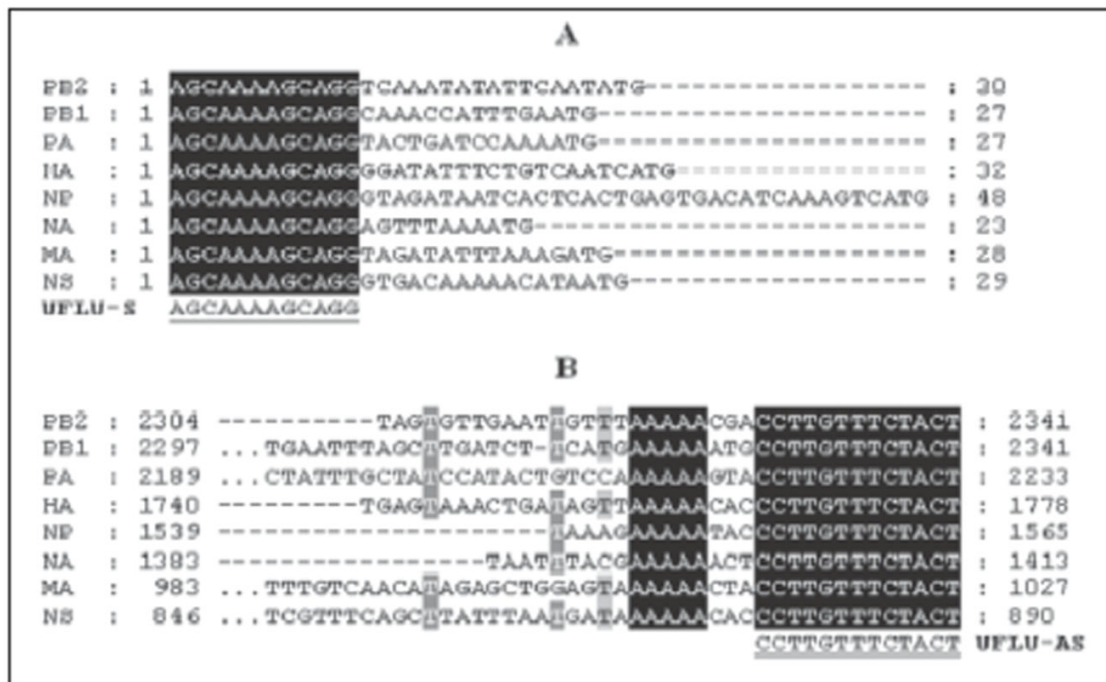

شکل ۱-۱: نمایی شماتیک از ویروس آنفلوآنزا و اجزای آن (Ebrahimi and Tebianian, 2010)

۱-۲-۱- سازمان ژنومی و پروتئینهای ویروس آنفلوآنزا

ژنوم ویروس آنفلوآنزا (نوع A و B) از ۸ قطعه تشکیل یافته است (شکل ۱-۱). این قطعات ژنی واجد نواحی غیر کد کننده در دو انتها می باشند. ناحیه غیر کد کننده انتهای ۵' به طول ۲۰-۵۸ نوکلئوتید بوده در حالیکه ناحیه ۳' کوتاهتر و واجد ۱۹-۴۵ نوکلئوتید می باشد. نواحی غیر کد کننده قطعات ژنی شامل بخش های بسیار حفاظت شده ای به طول ۱۲ نوکلئوتید در انتهای ۵' و ۱۳ نوکلئوتید در انتهای ۳' می باشند که در طراحی پرایمرهای عمومی^{۱۰} برای سنتز cDNA و جداسازی ژنهای ویروسی مورد استفاده قرار می گیرند (شکل ۱-۲) (Hoffmann et al., 2001, Sguazza et al., 2009).

¹⁰ Universal

شکل ۱-۲: همطرازی نواحی غیرکد کننده قطعات ژنی ویروس آنفلوآنزای A. A: ۱۲ نوکلئوتید حفاظت شده انتهای ۵'. B: ۱۳ نوکلئوتید حفاظت شده در انتهای ۳' (Sguazza et al., 2009).

هشت قطعه ژنوم آنفلوآنزا بر اساس اندازه نامگذاری شده و مجموعاً ۱۰ پروتئین ویروس را رمزگذاری می کنند. قطعات ۱ تا ۳ به ترتیب پروتئینهای PB₂، PA، و PB₁ را که آنزیمهای پلیمراز ویروسی هستند سنتز می کنند. قطعه چهارم مسئول سنتز گلیکوپروتئین غشایی همآگلوتینین (HA) می باشد. دیگر گلیکوپروتئین ویروسی که نورامینیداز (NA) نامیده می شود، در آزادسازی ویروسهای پروژنی نقش دارد و توسط قطعه ششم ساخته می شود. قطعه پنجم نوکلئوپروتئین ویروسی (NP) را کد می کند. پروتئین حاصله و پلیمرازها با مولکولهای RNA تشکیل RNP می دهند. پروتئینهای ماتریکس (M1 و M2) توسط قطعه هفتم ساخته می شوند. دو پروتئین غیر ساختاری (NS1 و NS2) که به میزان زیاد در سلولهای آلوده به ویروس بیان می شوند ولی در ویرونها یافت نمی شوند، توسط قطعه هشتم رمزگذاری می شوند (Flint et al., 2004, Fields and Knipe, 2001).

هماگلوتینین که بخش عمده پروتئینهای غشا ویروسی را تشکیل می دهد بسیار مورد توجه محققین علوم بیولوژی قرار دارد. هماگلوتینین باعث القا ایمنی بر علیه ویروس می گردد و نخستین هدف برای آنتی بادی های خنثی کننده است. بنابر این اصلی ترین ترکیب ویروسی در ارتباط با طراحی و توسعه واکسنها و بهترین هدف برای سنجشهای سرولوژیک به شمار می رود (Hidayatullah, 2009). این مولکول ویروس آنفلوانزا تاکنون به عنوان مدل مناسبی برای مطالعات فیزیکوشیمیایی در فرآیندهای بیولوژیکی مهم نظیر فیوژن غشایی، تاخوردگی مولکولهای پروتئینی در مسیر ترشحی،... و به ویژه مطالعات گلیکوزیلاسیون مولکولهای پروتئینی مورد استفاده قرار گرفته است (Imai et al., 2006, Schulze, 1997, Ramalho-Santos et al., 1998, Scheiffele et al., 1997, Shriver et al., 1995, Braakman et al., 1991, Klenk et al., 2002, Tatu et al., 2009).

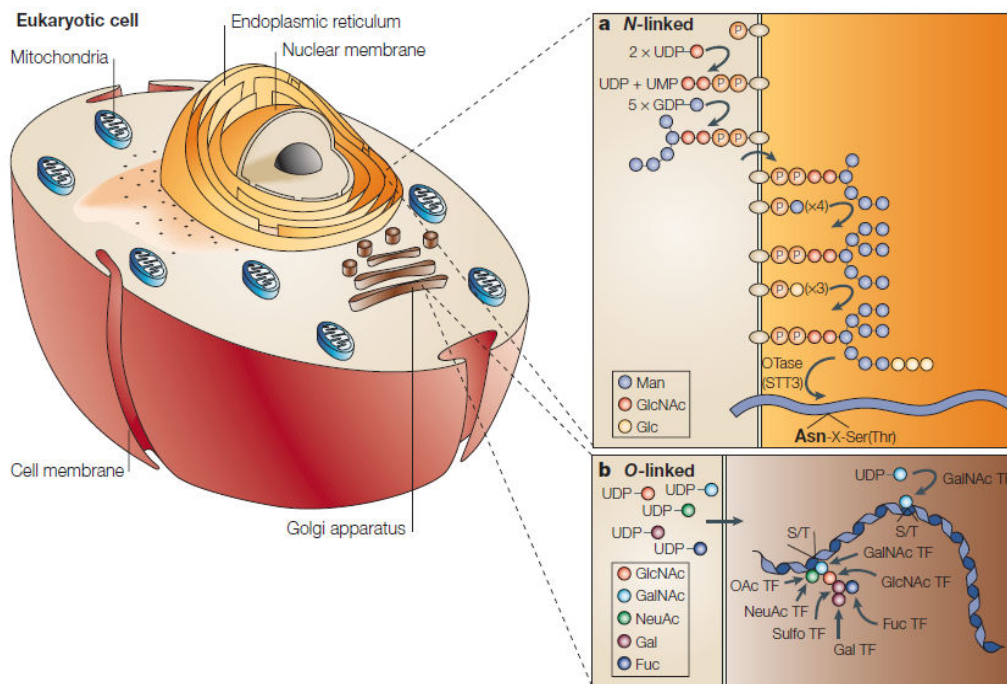
۲-۱- گلیکوزیلاسیون

فرآیند گلیکوزیلاسیون از مهمترین تغییرات ضمن و یا بعد از ترجمه ای^{۱۱} پروتئینهاست که نتیجه آن ورود بخش کربوهیدراتی (یا الیگوساکاریدی) به ساختار مولکول پروتئین است. این زنجیره های الیگوساکاریدی از طریق پیوند کووالانسی به اسکلت پلی پپتیدی خود متصل شده و ضمن ایجاد تغییراتی در ساختار مولکول برخواص فیزیکوشیمیایی، فعالیت آنزیمی، آنتی ژنیسیته، پایداری مولکول و غیره تاثیر می گذارند. تقریبا تمام پروتئین های سرم انسان به استثنای آلبومین، بسیاری از پروتئین های غشایی، تعدادی از ترکیبات گروه های خونی و برخی از هورمون ها جزء گلیکو پروتئین ها هستند. گلیکو پروتئین ها در انسان، باکتری، و سایر موجودات زنده شناسایی شده اند و تاکنون مطالعات و تحقیقات زیادی روی آن ها انجام گرفته است (Langdon et al., 2009). در یوکاریوتها ساختارهای گلیکانی عمدتا از دو طریق زیر به مولکول پروتئین متصل می گردند (Szymanski and Wren, 2005, Weerapana and Imperiali, 2006) (شکل ۱-۳).

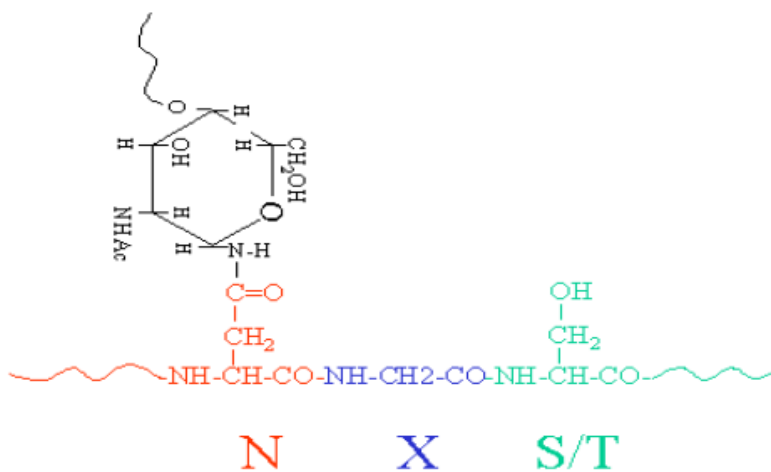
(۱) N- گلیکوزیلاسیون: فرآیندی است که از این طریق ساختارهای قندی با اتصال به اسید آمینه آسپارژین (N) در توالی حفاظت شده N X S/T (X می تواند هر اسید آمینه ای به غیر از پرولین باشد) به مولکول پروتئینی اضافه می گردند (شکل ۱-۴).

(۲) O- گلیکوزیلاسیون: فرآیندی است که از این طریق ساختارهای قندی با اتصال به اسید آمینه های سرین یا ترئونین به مولکول پروتئین افزوده می شوند. برای O-گلیکوزیلاسیون توالی حفاظت شده خاصی وجود ندارد و عموما جایگاه گلیکوزیلاسیون به وسیله ساختار ثانویه مولکول تعیین می شود.

¹¹ Co- or post-translational modification

شکل ۱-۳: بیوسنتز انواع گلیکوزیلاسیون در سلولهای یوکاریوتی (Szymanski and Wren, 2005)

شکل ۱-۴: محل اتصال قندها به توالی حفاظت شده N - گلیکوزیلاسیون سلولهای یوکاریوتی (پیوند N-گلیکوزیدی)